

[4, p. 683]. Often the understanding of a pun is limited by the function of the expression of the comic. Having considered these features of a pun as a linguistic phenomenon, a more appropriate definition can be given: a pun is a certain type of speech behaviour of speakers, based on deliberate violation of systemic language relations, in order to create unusual language forms and structures that acquire expressive, humorous meaning [3, p. 219].

There are many types of a pun, but we will consider the following: 1) *paronomasia* is a stylistic device consisting of a comic or figurative convergence of words, which due to the similarity of sound and partial coincidence of morpheme composition can sometimes be mistaken. Since two words are involved at once, the method is sometimes also called a binary stylistic device [5, p. 1134]. 2) *Anagram* is a word or phrase formed by rearranging the letters of another word [5, p. 96]. Despite the fact that great attention to the anagram in poetry falls on a relatively recent time, this technique is apparently among the oldest: from the lectures of Ferdinand de Saussure comes the idea of the wide use of anagrams in the most ancient epics: *Mahabharata* and *Ramayana*, *Iliad* and *Odyssey*, as well as in the *Bible*. 3) *Polysemy* is a phenomenon that is characterized by the presence of two or more meanings of a word, which are historically conditioned or interrelated in meaning and origin [5, p. 1186]. Lexical polysemy is the ability of one word to serve to designate different objects and phenomena of reality, associatively related to each other and forming a complex semantic unity. It is the presence of a common semantic feature that distinguishes polysemy from homonymy and homophony. 4) *Homophony* is a phenomenon, when a word sounds the same as another word but has a different meaning, whether it's spelled the same or not. Homophony also includes cases of phonetic coincidence of a word and a word combination or two word combinations. For example, in English homophones arose as a result of the historically developed different designations in writing of the same consonant or vowel sound [6, p. 141].

Thus, having found out the most productive types of a pun in English jokes and investigated stylistic devices, which create the humorous effect, we come to the conclusion that most English jokes are based on paronomasia, anagram, polysemy and homophony.

REFERENCES

1. Болдирева А. С. Переклад каламбурів як засобу створення гумористичного ефекту: до постановки проблеми. Записки з романо-германської філології. 2017. № 2. С. 11–19.
2. Витгенштейн Л. Философские исследования. М.: Астрель, 2011. 321 с.
3. Сковородникова А. П. Энциклопедический словарь-справочник. Выразительные средства русского языка, речевые ошибки и недочёты. М.: Флинта, 2011. 480 с.
4. MacDonald Maryellen C. Lexical Nature of Syntactic Ambiguity Resolution. Psychological Review. 1994. Volume 101, Issue 4. P. 676-703.
5. Macmillan English Dictionary for Advanced Learners. Macmillan ELT; 2nd ed. Edition, 2007. 1872 p.
6. Simpson P. Stylistics: A Resource Book for Students. London: Routledge, 2004. 262 p.

Крисько В. Т.

група МАМ–1 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. філол. наук, викладач Нацюк М. Б.

METHODS OF ENGLISH SPEAKING COMPETENCE IN DIALOGIC SPEECH DEVELOPMENT BY MEANS OF COMMUNICATIVE TASKS

Nowadays, there are a lot of different methods to teach English. However, the aim of all of them is to teach “communicative” English. A person should know the rules of grammar and vocabulary of the language but for the effective communication the person should know how to use it in a social life.

English speaking competence is the skill to communicate with different people in the environment he / she lives and works.[4, 74]

One of the main aspects of our study is the analysis of the structural components of English language competence in dialogic speech. The components of English speaking competence in dialogic speech are knowledge, skills and abilities. Knowledge includes declarative and procedural knowledge. The skills include phonetic, lexical and grammatical. The following abilities are the part of the competence: the ability to start and end the dialogue; the ability to use speech clichés inherent in dialogues of different functional types; expand the topic of conversation proposed by the interlocutor; move onto another topic; make the dialogue emotionally coloured using the appropriate intonation, gestures, facial expressions, exclamations. [10, 32]

One of the ways of teaching English is the implementation of a communicative approach during learning. It means the ability to use language depending on the situation. Thanks to the latest techniques the implementation of these methods is even more effective. The essence of the communicative approach is that the learning process corresponds to the model of communication process. The main characteristic of the communicative approach is using authentic materials such as English books, magazines etc.

The main methods of its implementation are the tasks that help to create a natural language environment that underlies the application of the communicative approach to learning English. [7, 200]

There are the following principles of communicative approach: the principle of speech activity, the principle of interactivity, the principle of individualization, the principle of functionality, the principle of contextual conditionality and the principle of novelty. With the correct use of the communicative approach, learning a foreign language becomes easy for students through motivation to speak.

There are a great variety of communicative tasks. For example, role plays, opinion gap and information gap. As far as the role plays are concerned, it is considered to be one of the most effective communicative tasks as it provides the transformation of the student into a representative of a particular social group, job etc. Role plays are often perceived by students as a reality as they are given an opportunity to express themselves and not to be so shy and embarrassed being under the 'mask' of the actor. [5, 52]

The opinion gap is a type of tasks where the students share their opinions on a certain topic. They can agree or disagree, share their views and compare them. It gives the students a real screen play in which they can use their knowledge and their personal preferences and feelings. During this task the students are not dependent on the teacher as they order their own vocabulary and grammar structures.

The information gap task means that each of the students has some piece of information but not all. To find out the missing information, they have to communicate with each other. It motivates the students to communicate in English because they are interested in the topic and their aim is to solve the problem communicating with each other.

In our study we have observed the role of communicative tasks in developing English speaking competence in dialogic speech for students of philology. We can say that it is one of the most effective way to teach English, because it creates relaxing and enjoying atmosphere and motivates students to learn English.

REFERENCES

1. Бігич О. Б. Методика формування іншомовної компетентності в аудіюванні. Іноземні мови. № 2/2012 (70). Київський національний лінгвістичний університет. 2012. – С. 19–30.
2. Бородіна Г. І. Комунікативні завдання на базі професійно-орієнтованого тексту при навчанні ESP/ Г. І. Бородіна, А. М. Спевак // Вісник ХНУ. – 2009. – N14. – С. 40–45.

3. Зубенко Т. В. Комунікативний підхід до навчання іноземної мови / Науковий вісник Миколаївського державного університету: Збірник наукових праць. – Випуск 23: Педагогічні науки. – Том 1 / За заг. ред. В. Д. Будака, О. М. Пехоти. – Миколаїв: МДУ, 2008. – 200 с. – С. 146–152.
4. Коробейнікова Т. І. Зміст формування англомовної компетентності в діалогічному мовленні майбутніх учителів // Теоретичні питання культури, освіти та виховання : збірник наукових праць. – К. : КНЛУ, 2014. – № 49. – С.70–79. (фаховевиданняДАК)
5. Кудикіна Н. В. Теоретико-методичні основи гри як методу навчально-виховної роботи з шестирічними першокласниками / Н.В. Кудикіна // Педагогічні інновації: Ідеї, реалії, перспективи: зб. наук. пр. – Вип. 5. – К., 2001. – С. 51–58.
6. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах. – К.: Ленвіт, 1999. – 320 с.
7. Тарнопольський О.Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі освіти: навч. посіб. / О.Б. Тарнопольський. – К.: Фірма «ІНКОС», 2006. – 248 с.
8. Черниш В. В. Навчання іншомовного діалогічного мовлення в аспекті компетентнісного підходу. Іноземні мови. 2012. № 4. С. 11–27.
9. Berns, M. S. (1984). Functional approaches to language and language teaching: Another look. In S. Savignon & M. S. Berns (Eds.), "Initiatives in communicative language teaching. A book of readings" (pp. 3-21). Reading, MA: Addison-Wesley.
10. Canale M., Swain M. A theoretical framework for communicative competence. The construct validation of tests of communicative competence/ Ed. Palmer A., Groot P., Trostler S. Washington: TESOL, 1981. P. 31-36.

Крохмальна М. П.

група АМ–43 (Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка)
Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Зубрик А. Р.

НАВЧАННЯ АУДІЮВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Аудіювання вважається однією із важливих тем в навчанні іноземної мови. Оскільки аудіювання – це один із чотирьох видів мовленнєвої діяльності учнів. Всі аспекти мовлення між собою взаємопов'язані і ми не можемо оволодіти іноземною мовою розглядаючи кожен аспект окремо. У методиці викладання другої мови (англійської) величезне значення надається аудіюванню. Часто вчителі нехтують навчанням цих навичок. Вони недооцінюють важливість цього явища і тим самим віддають перевагу навчанню іншим галузям англійської мови. Також, в учнів немає достатньо мотивації та розуміння для чого їм це потрібно. Як результат у вчителів появляється невпевненість як включити правильно та практично аудіювання в уроки. Формування аудіативних умінь і навичок молодших школярів це є важкий процес, який вимагає максимальної концентрації уваги учнів, а від вчителів – детальної підготовки до розвитку цього мовленнєвого процесу. Ось тому ми вирішили детальніше дослідити дане явище.

Аудіювання являється однією із актуальних тем в сучасній методиці навчання англійської мови, так як без нього неможливе мовне спілкування. Володіння аудіюванням забезпечує адекватне володіння іноземною мовою, оскільки звукова сторона являється невід'ємним компонентом усіх видів мовленнєвої діяльності людини. Аудіювання – це розуміння сприйнятого на слух усного мовлення. Багато науковців трактують термін «аудіювання», як рецептивний вид мовленнєвої діяльності, який являє собою одночасне сприйняття і розуміння мови на слух. Це є невід'ємна складова вивчення іноземної мови, адже даний вид мовленнєвої діяльності є ключовим моментом спілкування: не розуміючи слова співрозмовника, не буде нічого йому відповісти. Необхідність у слуханні вже містить комунікативну задачу, яку повинен вирішити учень на завершальному етапі аудіювання. Наприклад, інформація сприймається для того, щоб на неї відреагувати, висловити власну